

A CSICSÓI MAGYAROK SORSA A II. VILÁGHÁBORÚ IDEJÉN ÉS UTÁNA

Szerzők: Jančišin Brigitta, Ledeczky Réka

Felkészítő tanár: Mgr. Nagy Edit

Gáspár Sámuel Alapiskola és Óvoda

ÉRSEKÚJVÁR BOMBÁZÁSA

„ Érsekújvár és Győr bombázásakor a vadászrepülőkből, bombázókból kipattanó szikra kisebb – nagyobb tüzet okozott a mi falunkban, Csicsón és a község határában is.”

A magyaroktól szlovákiai városok közül Érsekújvár szenvedte a legnagyobb háborús károkat. Angol és amerikai gépek összesen három alkalommal bombázták a várost ebben az időben. A vadászrepülőkből, bombázókból kipattanó szikra kisebb – nagyobb tüzet okozott Csicsón és a község határában is. Nem volt biztonságos a határban, nyílt terepen tartózkodni, mert olykor az alacsonyan szálló vadászrepülőkből géppuskával sortüzet adtak le az emberekre.

GYŐR IS VESZÉLYBEN....

Győr 1944-es, többszöri amerikai – angol bombázása is félelemmel töltötte el falunk lakosságát.

A győri színház épülete a bombázás után

„ ... A bombázó repülők sokszor a csicsóiak feje fölött közelítették meg a várost. A bombázás rémisztő hangjai, az égő város látványa úgy hatottak, mintha a falut bombáznák. Ezt az érzést erősítette a falura és határára szálló hamu és pernye is. A bombázásból visszatérő repülők ismét a falu felett szálltak, ledobálva a határban, de a kertünk alatt folyó kanálisba is az üres tárákat, vagy ki tudja milyen veszélyes anyagokat.”

A HÁBORÚ MINDENNAPJAI

Ábrahám Ilonka néni! Ezen parancs alapján a bonyhói
egészséghelyen találtam kedves miniszterjaitokat, tudatom
veled, hogy én egészséges vagyok, melyet trükkös ki-
vételből néktek is kívánok, hogy vagytok odahaza
nem - e vagytok betegek, szeretném már látni
a kislányomat, most is olyan hüvelyt a magam
mint mikor otthon voltam, mi újra van
otthon, remélem, hogy ott még hó sem esett
itt bizony már elég lehetne belőle, mert ottan
előán esik, és olyan hófújások vannak, hogy sok
helyen ember magasságú, de mi már erre is
megszoktuk, különös újra, nincs, mint hogy
találkoztam a Donyonkes Bélával jól van, az is
parancs szerint sokszor eschollak és a kislányomat

Hivatalos teljesítések
942 XII. 1

TÁBORI POSTAI LEVELEZŐLAP

Cím: Nagys.
Tarcsi Géza
asszonyának
Komárom megye

Feladó neve:
Tarcsi Géza

Kenditekomata: 500

A tábori posta száma: 216/102

Csiszó hsz. 222

Ábrahám Ilonka néni édesapja, Tarcsi Géza bácsi kislányát egy hónaposan látta utoljára. Sajnos nem jött haza a frontról. A képen levelének egy részlete látható. Ábrahám Ilonka néni édesapjának levele a frontról

NAGY IMRE ZSOLDKÖNYVE

Voronyezsnél, ahol szétverték a II. magyar hadsereget, Ami néni édesapja is megsérült, átlőtték a jobb vállát. Miután felépült, visszaküldték a frontra.

Nagy Imre bácsit (adatközlőnk: Nagy Amália édesapja) 1940-ben hívták be sorkatonának. Ő látható a képen. A II. magyar hadseregben szolgált mint híradós. Szikratávíró fogadta és küldte a morzejelű üzeneteket. S mivel a vezetékhúzás is a távírárszok feladata volt, sokszor golyózáporban bukdácsolva fektették le a kábeleket.

TÁRGYI EMLÉKEK

A II. VH vége Németországban, Münchennél érte. Tudták, hogy innen mint a vesztes oldalon harcoló katonák nehezen térnének haza épségben. Néhány társával együtt Imre bácsi megadta magát az amerikai katonáknak. Az első hónapokban az amerikai fogságban is sokat éheztek, mivel a rengeteg hadifoglyot nem tudták élelmezni.

„ ... Az amerikai fogságból, Németországból 1946-ban, egy év után elbocsátó levéllel, egy teveszőr pokróccal és kettes címletű amerikai dollárral engedték el édesapámat. A 2 dollár ma is megvan, és egy sakk-készlet, amelyet egy szemétdombon talált, ahol élelmet kerestek.”

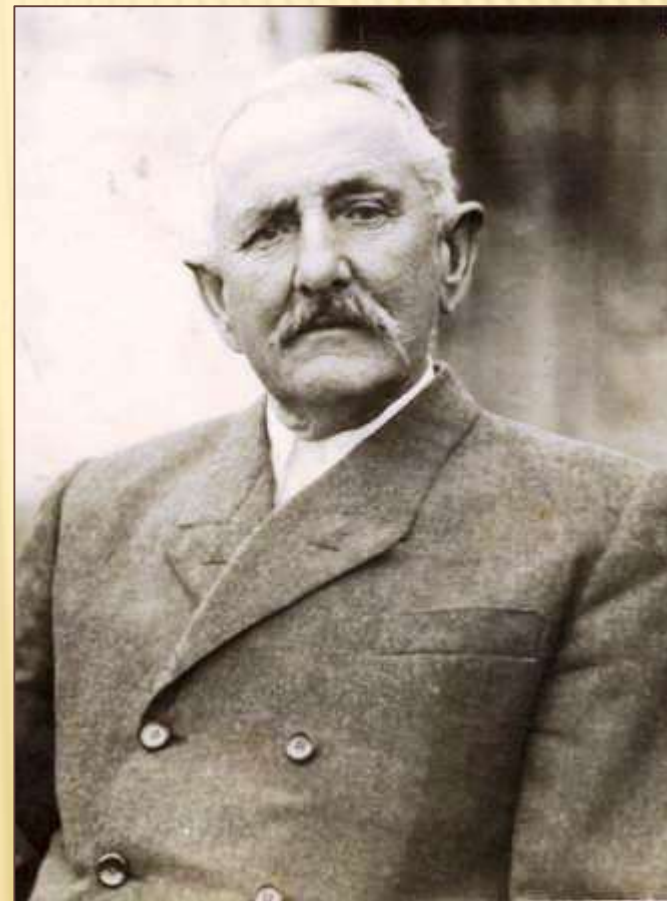
(Nagy Amália)

A SZOVJET KATONÁK KÖZSÉGÜNKBEN

A magyar és a német katonák menekülése után, 1945. április első hetében a falun pár nap alatt átvonultak a szovjet katonák. Vitték, amit még meghagytak nekik.

A képen Ami néni nagyapja: Bödőc Pál, akinek 3 fia távol volt az otthontól. Pál bácsi felesége hosszú szenvedés után elhunyt. Szóval ez időben két lányával élt együtt az öregúr a faluban. S mikor a szovjet katona egyetlen tehenét és lovát is el akarta vinni, végső elkeseredésében egy fejszével állta a férfi útját. Nem hős akart lenni, csak úgy érezte, rosszabb már nem történhet. Pedig történhetett volna, hiszen ott volt vele két leánya. A katona megérezte az öregember kétségbeesését, legyintett egyet, s elhagyta az udvart.

Ami néni édesanyja sokszor elmesélte lányának, hogy a csicsói lányokat nem bántották a szovjet katonák, mert a közeli város „jóféle női”, akik csapatostul kísérték a katonákat, kiszolgálták azok igényeit.

Bödők Pál

GYERMEKKORI EMLÉKEK A HÁBORÚRÓL

Szalai Mariska néni gyermekkori emlékei a háborúról: „a háború alatt nehezen lehetett kapni petróleumot. Spórolni kellett a világítással. Nagyanyám ezt a problémát ügyesen megoldotta: a háznál mindig akadt odaégett zsír, mely már főzésre nem volt alkalmas. Fogta a boksztartó cipőbokszt – cipőpasztadoboz alsó felét, ebbe tette a zsíros folyadékot. Egy használt férfikalap széléből nyírt egy ujjnyi széles részt. A nagyobb felét belenyomta ebbe a zsiradékba, a másik feléből egy darabot szárazon hagyott. Azt gyújtotta meg, ez világított addig, amíg megmosakodtunk és vacsoráztunk. Miután ágyba bújtunk, meséltek nekünk. Nagyon sok verset tanultunk nagyanyánktól.

*„Ejnye, ejnye te rossz kecske,
már megint csínyt tettél az este.*

*A kertajtón belopóztál, javában lakmározta,
leetted a szép káposztát, tövig rágtad a torzsályát.*

*Tegnap is hogy hazajöttél, a hátamba olyat döftél,
megrendült egész testem, tántorogva földre estem.*

Ha még így viseled magadat, megrázom a szakálladat.”

(Szalai Mariska néni nagyanyja)

GYERMEKKORI EMLÉKEK A HÁBORÚBÓL

A három
kisgyermek sírköve
a csicsói
temetőben

Később a falunkban még három kisgyerek lelte halálát. Misák Aladár, Eczet Margitka 9 éves és Eczet László 5 éves gyermekek. Együtt játszottak testvéreikkel, Eczet Pállal és Józseffel, valamint ott volt Ádám István is. Pál és József bementek a házba kenyérért, Ádám Istvánt pedig hazahívta az édesapja. Ekkor történt a tragédia. Az udvaron maradt gyerekek egy gránátot találtak, kezükbe fogták, az pedig felrobbant. A képen a kistestvérek síremléke látható.

A CSICSÓI ÁLDOZATOK KÉT EMLÉKTÁBLÁJA

Az emléktáblát Csicsó Község emeltette 1993-ban. A helyi temetőben található meg.

A HADIFOGLYOK SORSA

5780 szám.

Igazolvány.

Kovács Ignác honv., 1913. évi szül., anyja neve: Káhtor Énté
Csicsó -i lakos a Leningrad fogolytáborból

elbocsátva jelentkezett. átvétetett.
Nevezettnél levő kincstári ruházat és felszerelés pedig _____
átadására _____

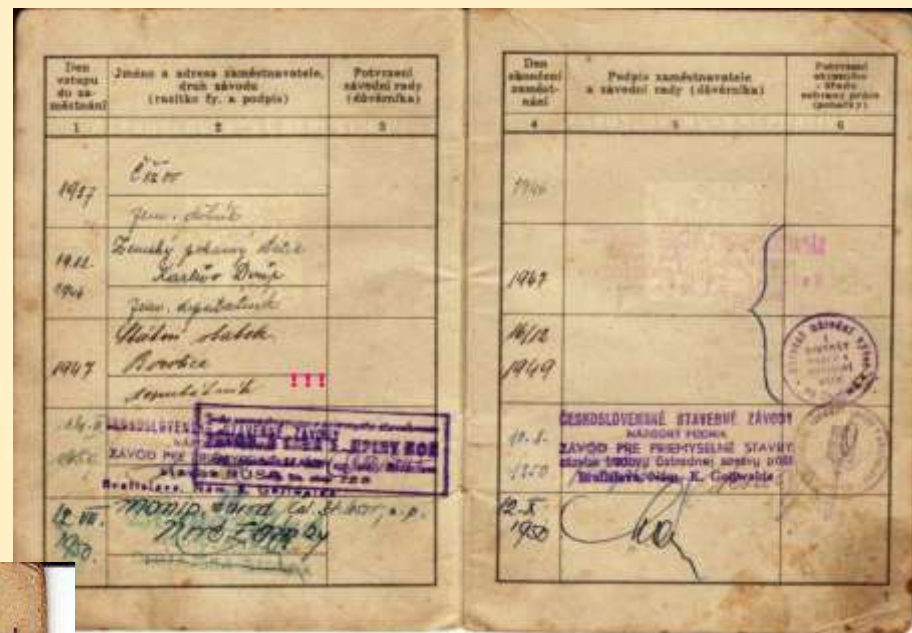
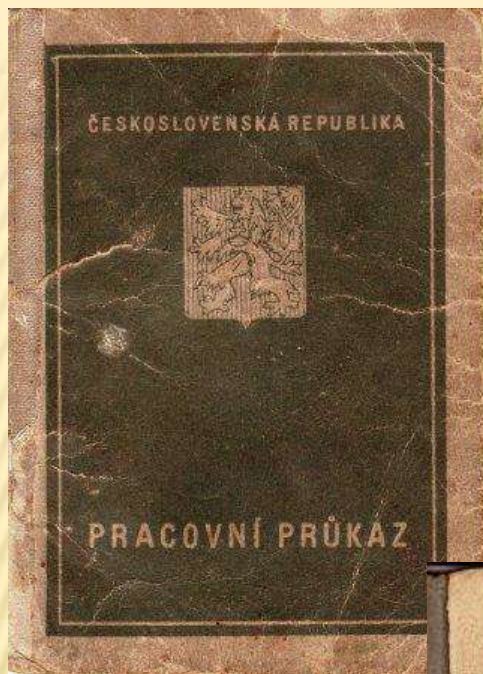
a lakónhelyéhez legközelebbi 13 ker. (13) psághoz sz. B. Központ-hoz Rendőrhöz utasított.

Ugyanott nyilvántartásba vétel végett jelentkező tartozik.

Kelt, Bp. 1945. XI. hó 7. n.

P. H.
Rhidny Shady

Sokan hadifogolyként végezték. Az amerikaiak fogságába kerültek szerencsésebbek voltak. Aki túlélte az orosz fogságot, sok év után hazatérhetett, hozzátartozói nem ismertek rá, annyira csontsoványan, betegen kerültek haza. A képen Kovács Ignác elbocsájtó levele látható, az orosz fogságból, Leningrádból – Pétervárról.

Čís. 131102954

Skupina a druh povolání 194

PRACOVNÍ PRŮKAZ

(Zákon ze dne 12. února 1946, č. 29 Sb.)

1	Příjmení (a ten též rodné jméno)	Kováč
2	Jméno (křestní)	Ignác
3	Den, měs. a rok nar.	2. 11. 1913
4	Místo narození — správní okres	Solapút, Maďarsko
5	Státní příslušnost	Č.S.R.
6	Národnost	maďarská

Kovács Ignácra az oroszországi fogság után nem a béke várt családja körében: mint „háborús bűnöst” egész családjával: kisgyermekével, terhes feleségével, öreg édesanyjával deportálták Csehországba.

A DEPORTÁLÁS

„Nádfedél, faluvég, eljutok-e haza még?!”

- ✘ Szalai Vincéné, Kovács Mariska: 1946 karácsonya – deportálás
- ✘ Nyolc éves voltam, nagyon hideg volt. Egy lovas gazda jött a faluból, hogy kivigyen minket a tanyi (nemesócsai) vasútállomásra. Ruháneműt, vánkosokat raktak fel a kocsira, minket meg a ruhák közé. A mi családukban öten voltunk gyerekek: én, Erzsi, Lajcsi, Mancsi és Kató, szüleink: az orosz fogságból éppen megtért 37 kg-os apám, Kovács Ignác, terhes édesanyánk, Mező Margit és drága, jó nagyanyánk – nyanya, mi így hívtuk őt – özvegy Kovács Ignácné, Kántor Eszter.
- ✘ Egy szlovák ember jött értünk, úgy mondták, munkára toborzott családokat, de valójában magyarokat vittek kényszermunkára. Emlékszem, nyanya nagyon sírt, hogy itt kell hagyni a házat, állatokat, bútort. Az ember azt mondta, hogy lesz ott ház és olyan fényes bútor, amiben meglátjuk magunkat. Azután az éjjelre emlékszem a vonatkupéban – addig még vonatot sem láttam: sötét volt, csak kevés fény szűrődött be a kupéba, csak itt-ott égett egy-egy lámpa. Eleinte nagyon hideg volt. A gyerekek sírtak, az én kisebb testvéreim is, fáztunk, szomjasak voltunk és éhesek. Szegény szülők a sok batyu között keresték a kenyeret, vizet. A fiatalok felmásztak a csomagtartókra. Úgy a fülemben cseng a legények dala: „Nádfedél, faluvég, eljutok-e haza még!” Azóta tudom, mit jelentett akkor ez a dal nekik és nekünk!

GYERMEKKÉNT KINT...

(SZALAI MARISKA NÉNI EMLÉKEI)

Pravice – „ *A Jézuska nem tudja, hogy Csehországba vittek minket és hova kell a karácsonyfát vinni, de jövőre már fogja tudni, és nem nekünk kell készíteni.*”

Karlův Dvůr – „ ...Itt indítottak minket iskolába a majorhoz közeli kis településre, melyet Kolóniának hívtak. Először menni iskolába is nagy dolog! Hát még nekünk a csehek közé!”

Baratice - pán učitel: „Zíttra doneste kapesníčky!” (Holnap hozzatok zsebkendőket!)

Prostomeřice - „*Pane Ježíše, tyto a všech hříchů
ze srdce lituji, protože jsem Tebe zarmoutila,
a spravedlivý trest si zasloužila.
Chci se opravdu polepšit
A své hříchů napravit.*”

- ✘ Pravice faluba szolt a papirunk. Abban a faluban mar egy család Csicsóról, a Bódis Imre bácsiék. Ő jött értünk és lovas szánnal elvitt minket a házukba. Meg voltunk fázva, sírtunk, éhesek voltunk. Felesége, Erzsí néni ágyba rakott minket, betakart dunnyhával, meleg teát és cukros kenyeret adott. Aztán estefelé jött egy pocakos ember, ő volt a major intézője – „Pane šafár” („sáfár úr”). Összecsomagoltak minket és egy nagy házba vittek, ahol úgy emlékszem, egy sparhelt (tűzhely) és ágyak voltak. Az ágyakban még szalmazsák sem volt.
- ✘ Apám, amikor kicsit megnyugodtunk, felmelegedtünk, - a későbbi elbeszélésből tudom – kiment az udvarra, ahol egy szép, nagy pincét talált tele élelemmel. Rögtön hozott fel krumplit, amit a rédliben (sütő) megsütöttünk. Már nagyon éhesek voltunk, örültünk a krumplinak. Bár ne tette volna szegény apám! Rémmálom volt, ami azután történt! Jött egy nagypofájú cseh ember, kiabált, hogy mert apám a krumplihoz nyúlni, az az övé. Mutatta a kezével, hogy lelövöldöz minket, és fel leszünk akasztva. Sírtunk, emlékszem, anyám és nyanyám is. Az volt a szerencse, édesapám meg tudta magyarázni csehül: minket úgy hoztak ide, a vagon még nincs itt, és éhesek vagyunk.
- ✘ A poggyászunk, ruháink és a hazulról hozott élelmiszer, kis liszt, zsír, hús – mert apámék otthon levágták a malackát és odacsomagolták – csak másnap érkezett meg a vagonnal. A kiabálós ember megértette, amit apám mondott neki, és elment. Egyszer csak 3 kopogott valaki, és nagyon megijedtünk, mert a kiabálós jelent meg az ajtóban. Már nem kiabált, egy üveg bort hozott, leült, beszélgettek.
- ✘ A karácsony már kint ért bennünket: Édesanyám mondta: „a Jézuska nem tudja, hogy Csehországba vittek minket és hova kell a karácsonyfát vinni, de jövőre már fogja tudni, és nem nekünk kell készíteni.”

- ✘ Karlův Dvůr. – a következő állomás. Itt voltak az istállók a tehennel, és egy pár ló. Édesapám hajtotta a lovakat, takarmányozta őket, tejet hordott a másik faluba, trágyát a majorból a sáncba. Nekünk a majoron kívül volt a lakásunk. Szegény nyanyánknak teheneket kellett fejni.
- ✘ Itt indítottak minket iskolába a majorhoz közeli kis településre. Kolóniának hívták. Először menni iskolába is nagy dolog! Hát még nekünk a csehek közé! Senkit sem ismertünk.
- ✘ Azért volt jó dolog is, amit nem tudok elfelejteni. Mivel apám tudott csehül, ő volt a mindenes. Ő járt be a faluba élelemért a többi magyar családdal is, két lóval, a Fridával és Fuksszal. Ahogy megállt a lovakkal, futottunk ki, hozta a „boltbelit”. Akkor csak jegyre lehetett kapni élelmiszert.
- ✘ Volt nagy öröm, amikor rakta ki a cukrot, lisztet és egy nagy csomagot tett az asztal közepére! Hát tátva maradt szemünk-szánk! 5kg tehénvaj volt – ma finoman teavajnak hívják. Hat gyerek volt hál’ Istennek, anyánk kente, nem sajnálta tőlünk, ehettünk kedvünkre. Addig még vaját sem láttunk! Utána meg elővette a 6 gyerekre kapott cukorkát, de csak szemenként adagolták, mert az egy hónapra volt. Ez akkora élmény volt és öröm, hogy még most is beleborzongok.

-
- ✘ Baratice - Mintha a ház a hegyből nőtt volna ki.
 - ✘ Helyben volt az iskola, értettük a nyelvet és beszélni is tudtunk. Egy napon azt mondta a tanító úr – „pán učitel: „Zíttra doneste kapesníčky!”. (Holnap hozzatok zsebkendő!) Otthon mondtuk édesanyánknak, szegény, hogy a miénk szép legyen, a nagymamától kapott damasztabroszhoz tartozó hagyományos, rojtos kis szalvétából adott egyet Erzsinek és egyet nekem. Másnap a „pán učitel” kérte, hogy mindenki nyújtsa fel. Mi is felmutattuk a kis rojtos szalvétát, odajött, megsimogatta a fejünket és mondta: „Aj vy máte kapesníčky, ano?”

KINT REKEDT MAGYAROK ÉNEKE (RÉSZLET)

*„ Szeretem a varjakat, ők már tudják mostan,
Isten nélkül nincs béke a világban.
Példa erre Izráel, ki elhagyta Istenét,
S nem találja azóta, sehol sem békéjét.*

*...
Szeretem a varjakat, talán majd meglátják
Mi Istenünkhöz térünk, s lesz „béke, szabadság”.
Isteni béke száll majd a népekre,
S hálákat adunk Atyánknak örökre.”*

Nagy István (1932–2009), Csicsó
(In memoriam 2004. december 5.)

A KITELEPÍTETTEK EMLÉKTÁBLÁJA

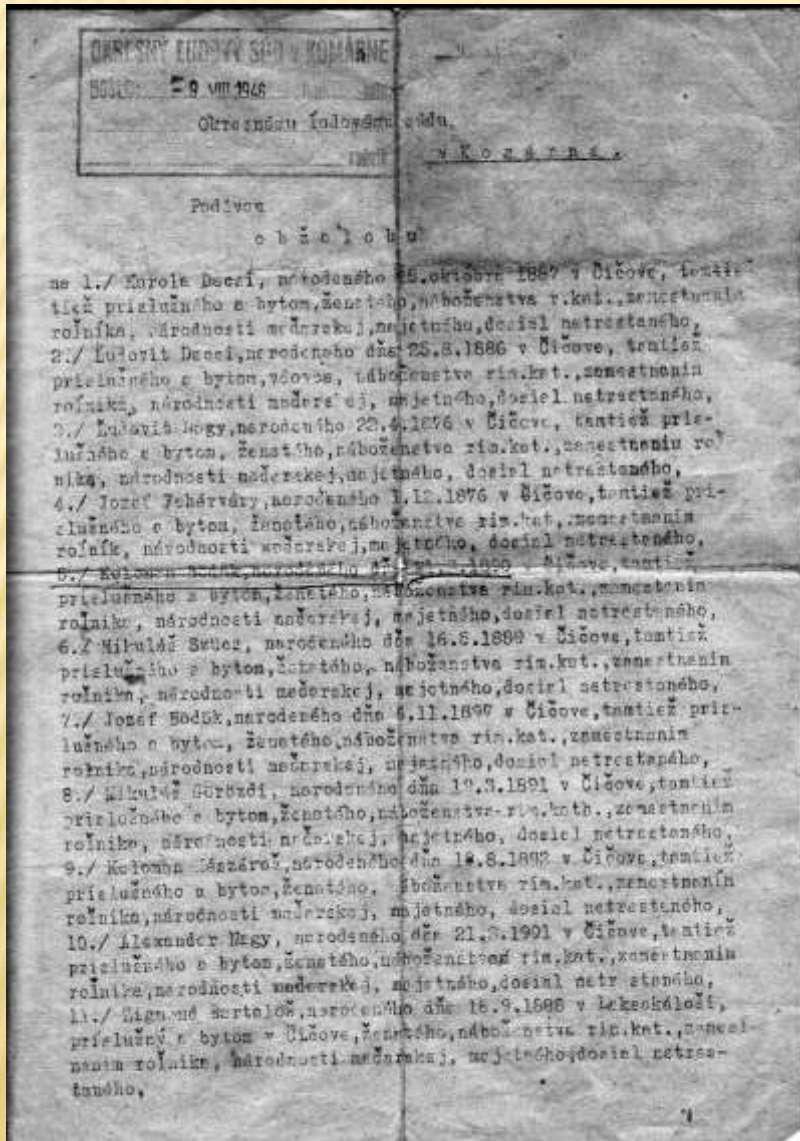
Nagy Géza két éven át gyűjtötte és faragta 268 csicsói lakos nevét, akiket 1946 és 1948 között Csehországba és Magyarországra (egy családot) telepített ki az akkori csehszlovák hatalom.

Átadva: 2012. április 29.

Faragta: **Csicsói Nagy Géza**

I. MÁ S MÓDON IS BÜNTETTEK... (BÖDÖK ZSIGMOND DOKUMENTUMAI)

Vádirat 1946-ból csicsói lakosok ellen. A vád: a II. világháború előtt és alatt tagjai voltak a Magyar Nemzeti Pártnak. (Nem azonos a „nyilas” párttal!) Más „bűnük”-et nem rótták fel.

- ✘ A II. VH után más módon is büntettek: A Magyar Nemzeti Párt csehszlovákiai magyar politikai párt volt 1925-től 1936-ig. 1936-ban az Országos Keresztényszocialista Párt és a Magyar Nemzeti Párt egyesülésével jött létre az Egyesült Magyar Párt, ennek megnevezését 1938-tól a Magyarországhoz tartozó Felvidéki Magyar Párt névre cserélték, és később a kormányzattal való sok konfliktus hatására beolvasztották a Magyar Élet Pártjába. Ez a párt a nyilas hatalomátvételig kormányzó pozícióban volt. Tehát tagjai soha nem voltak a Nyilaskeresztes Párt tagjai.
- ✘ A 12 személy mind az 1870-es végétől az 1890-es évek elejéig született, tehát 1946-ban 55 -70 év körül jártak. Legtöbbjük az Alsó utcában lakott. Jómódú parasztgazdák voltak. Pl. Décsi Károly, Décsi Lajos földbirtokos, Nagy Lajos molnár, Bödők Kálmán (Zsiga nagyapja), Görözdi Miklós, Domonkos Elek... stb.
- ✘ Az eljárás során nem tudtak rájuk bizonyítani semmit – tehát a fő cél a zaklatás lehetett.

-
- ✘ E dokumentumot a Csicsóra telepített szlovákok írták alá 1948. március 1-jei keltezéssel. Majdnem mindnyájan visszaköltöztek szülőföldjükre, de néhányuk leszármazottja még ma is velünk él. A Csicsóra betelepített szlovákok határozata arra kéri a Földművelésügyi Minisztériumot, hogy a csicsói magyarokat mielőbb telepítse ki, hogy elfoglalhassák házukat, megkaphassák földjüket, erdejüket, állataikat. Arra hivatkoznak, hogy a hatóságok félrevezették őket, mondván nekik, hogy itt a házak üresen állnak, nincs, aki megművelje a földet. Ide érkezvén viszont egész mást tapasztaltak. A szövetkezetesítés után rövid időn belül, miután rájöttek, hogy a földművelés nehéz és felelősségteljes munka, nem is értenek hozzá, szinte mindnyájan visszatértek szülőföldjükre. A földek tulajdonjogát azonban addigra sikerült megszerezniük, és az övék maradt. Leszármazottaik ma is élvezik a hasznát.

III. MÁSMÓDON IS BÜNTETTEK...

2. is o prubeh na dobytka.

Okres: Décs
 Obec: Décs JUD: Černý

Nejzele odpověď jmenem: Béza M. Lina

Číslo č. knih	Věk v lety	Podpis	Klasif. číslo	Ochráněná část	Podání ke
1. jmenem	2. jmenem		C II		2670.-
2. -1-	1. čer. ob.		C II		1200.-
3. -1-	1. jmenem		C II		1710.-
4. hrava	5. čer. ob.		III.		8.800.-
5. jmenem	3. čer. ob.		B II		6.600.-
6. -1-	2. -1-		B II		4.500.-

Odpověď jmenem: Spraven 24780

Décsi Vilma
 členové správy a komise:
Jan
Albrecht
Jan

v Décsu 1. IX. 1919.

Podání: číslo se vyplňuje (včetně)
o pís. číselna odpověď jmenem.

Voltak olyan csicsói lakosok, akiktől a vagyonát kobozták el. A képen Décsi Vilma mint „háborús bűnös” van feltüntetve a dokumentum tartalma szerint. Ő egy 46 éves hajadon, aki apja halála után vette át a gazdaságot. A képen a jegyzőkönyv látható az elkobzott vagyonról. Mint kulák börtönben is volt Décsi Vilma. Décsi Vilma mint „háborús bűnös” - Jegyzőkönyv a nő elkobzott vagyonáról.

IV. MÁŠ MÓDON IS BŰNTETTEK...

Okres: **Košice**
 ONV: **Klíška Nová**
 Obec: **Čičov**

Výkaz dodávky vajec č. _____

Meno a priezvisko užívateľa oršiny
 (majiteľa kontrolovaných sliepok)
Šlechta Milan

číslo domu **30**

Na základe § 12 vyhlášky / 1948 l. v.
 množstva vajec v mesiacoch

máj	00	kusov
jún	20	"
júl	40	"
august	40	"
spolu	200	kusov

Datum: **15. 1948**

Pečiatka ONV a podpis.

Dodanie vajec

Mesiac	Deň prevzatia	Počet kusov	Podpis sberača
Máj	19/5/48	20	Jana
Jún	22/6/48 15/6/48	10 20	Branislava Ševčíková
Júl	31/7/48	30	Ševčíková
August			

Kimutatás a
tojásbeszolgáltatásról - 1948

*Visetrene to že menovaný nemohol
 odovzdať viac kontyngent vajec ale sľubuje
 že sa bude snažiť 4/11 948
 Fongus*

-
- ✘ A lakosságot, a parasztoakat, a földműves szövetkezeti tagokat is beszoigáltatásokkal sújtották.
 - ✘ A képen kimutatás a tojásbeszoigáltatásról.
 - ✘ „Kivizsgálva, hogy nevezett nem tudott több tojást leadni, de ígéri, hogy igyekezni fog 4/ VII/948 Fongus”.
 - ✘ Íróját szerencsére akkor nem kísértette a nyelvtörvény, ugyanis a mondat minden szavában található valamilyen helyesírási hiba. Igaz, ő szlovák nemzetiségű volt – lehet, rá nem vonatkozik a törvény.
 - ✘ Még akkor is érvényes volt beszoigáltatási kötelezettségük, amikor már ellenszoigáltatás nélkül mindenüket beadták a szövetkezetbe: munkaerejüket, termőföldjeiket, igásállataikat, barmaikat, kocsijukat, szekereket, szerszámaikat, gépeiket – ekéket, vetőgépeket –, cséplőgépeiket, teljes műhelyfelszerelésüket.

JOBB NEM BESZÉLNI RÓLA?

„Hiszen csak úgy lehet béke lelkünkben és körülöttünk, ha kiszakadnak belőlünk a fájó emlékek, ha kibeszéljük magunkból a múltat....” (Ujváry Zoltán)

A háttérben Eduard Beneš, akinek a magyarok „köszönhették”, hogy mint „háborús bűnösök”, otthonainkat hátrahagyva, kényszermunkára kellett menniük Csehországba. – a hírhedt „Beneš – dekrétumok”. „Megbocsájtani lehet, de elfelejteni sohasem!!!”

ADATKÖZLŐINK

Ábrahám Ilonka,
szül. 1941. szept. 1.

Szalai Mária,
szül. 1938. dec. 9.

Nagy Amália,
szül. 1959. ápr. 24.

FORRÁSAINK

- ❖ Csicsó öröksége- A mindennapok hősei –
Szerkesztette Nagy Amália
ISBN 978 – 80 – 972806 – 0 – 4 – Copyright c Csicsó P.T.,2017
- ❖ Ujváry Zoltán- Szülőföldön hontalanul
VOX Nova Rt., Pozsony 1991
- ❖ Családi fényképek
- ❖ Magánlevelek

A young girl with brown hair in a ponytail, wearing black-rimmed glasses and a pink polka-dot turtleneck, is looking upwards and to the left with a thoughtful expression, her hand resting on her chin. The background is a plain, light-colored wall. To the left of the girl, there is a large thought bubble containing the text 'KÖSZÖNJÜK A FIGYELMET!' and three smaller thought bubbles above it.

**KÖSZÖNJÜK A
FIGYELMET!**